

## Streszczenie

### **Mediolingwistyczne aspekty w konstruowaniu przekazu w mediach społecznościowych**

Niniejsza rozprawa doktorska poświęcona jest analizie mediolingwistycznych aspektów komunikacji w mediach społecznościowych, ze szczególnym uwzględnieniem platformy Facebook. Celem niniejszej rozprawy doktorskiej była szczegółowa analiza mediolingwistycznych aspektów komunikacji na platformie Facebook i ich wpływu na zaangażowanie odbiorców.

Rozprawa opiera się na kilku kluczowych pytaniach badawczych, które mają na celu zrozumienie, w jaki sposób różne mediolingwistyczne strategie komunikacyjne wpływają na zaangażowanie użytkowników. Główne pytanie badawcze dotyczyło tego, jak celebryci i influencerzy wykorzystują mediolingwistyczne aspekty do kształtowania swoich przekazów. Kolejne pytania dotyczyły związków między rosnącą popularnością Facebooka a zmianami w preferencjach użytkowników oraz jak te zmiany wpłynęły na dynamikę interakcji między nadawcami a odbiorcami.

Na potrzeby pracy doktorskiej sformułowano również szereg hipotez. Główna hipoteza zakładała, że mediolingwistyczne strategie odgrywają kluczową rolę w budowaniu zaangażowania użytkowników mediów społecznościowych. Dla jej pogłębienia opracowano dziewięć hipotez pomocniczych, które miały na celu szczegółowe zbadanie różnych aspektów tego zagadnienia. Wszystkie hipotezy potwierdziły, że celebryci i influencerzy skutecznie wykorzystują mediolingwistyczne aspekty komunikacji w celu zwiększenia efektywności komunikacji oraz utrzymania uwagi odbiorców. Na przykład hipoteza dotycząca hybrydalności językowej wykazała, że łączenie różnych kodów językowych (np. polskiego i angielskiego) zwiększa perswazyjność przekazów na Facebooku, natomiast analiza kompletacji językowych dowiodła, że użycie kolokwializmów, skrótów i zapożyczeń sprzyja budowaniu autentycznych relacji z odbiorcami. Badania wykazały także, że błędy ortograficzno-interpunkcyjne nie wpływają znacząco na zaangażowanie użytkowników, co podkreśla większą elastyczność komunikacji w mediach społecznościowych.

Rozprawa doktorska składa się ze wstępu, pięciu rozdziałów oraz zakończenia z wnioskami. We wstępie przedstawiono teoretyczne podstawy pracy, z dużym naciskiem na mediolingwistykę jako kluczową ramę analityczną. Przeanalizowano wpływ mediów na język, odnosząc się do prac takich badaczy jak Bogusław Skowronek, który wyodrębnił lingwistykę

mediów jako subdyscyplinę. Skowronek zwraca uwagę na to, jak media stają się swoistymi „rezerwuarami języków i form konceptualizacji”, co jest kluczowe dla zrozumienia zmian zachodzących w języku pod wpływem technologii medialnych. Mediolingwistyka pozwala na analizę transformacji języka w mediach społecznościowych, co stanowiło jeden z głównych punktów wyjścia do dalszej analizy.

W pierwszym rozdziale omówiono ewolucję języka, uwzględniając wpływ technologii informacyjnych oraz specyfikę komunikacji synchronicznej i asynchronicznej. Drugi rozdział skupił się na roli mediów społecznościowych jako przestrzeni społecznej, opisując ich funkcje komunikacyjne i znaczenie w kształtowaniu języka. Autorka przeanalizowała, jak język w mediach społecznościowych różni się od języka tradycyjnych mediów, podkreślając dynamiczny charakter języka internetowego i jego adaptację do specyficznych potrzeb użytkowników. Rozdział ten ukazuje, jak technologie internetowe zmieniają strukturę języka, wprowadzając nowe standardy, a jednocześnie umożliwiając rozwój nowych form ekspresji.

Rozdział trzeci koncentruje się na podstawowe teorie komunikacji, takie jak teoria aktów mowy Johna Austina, teoria implikatur konwersacyjnych H. P. Grice'a oraz kontekstowa teoria komunikacji Gregory'ego Batesona, które były kluczowe dla zrozumienia mechanizmów komunikacji w środowisku cyfrowym. W rozdziale tym szczególną uwagę poświęcono analizie sposobów, w jakie użytkownicy mediów społecznościowych dostosowują swoje komunikaty do specyficznych odbiorców oraz do kontekstu danego medium, wykorzystując opisywane teorie pragmatyczne.

Rozdział czwarty ma na celu analizę popularności poszczególnych platform mediów społecznościowych w kontekście ich wpływu na język i komunikację. W nim autorka skupiła się na prześledzeniu, które platformy społecznościowe odgrywają kluczową rolę na globalnej scenie internetowej oraz jakie cechy tych platform wpływają na kształtowanie języka i interakcji społecznych. W tej części dysertacji autorka zwraca również uwagę na zmiany zachodzące na przestrzeni lat wśród wyborów użytkowników mediów społecznościowych.

Rozdział piąty przedstawia badania empiryczne przeprowadzone na profilach wybranych celebrytów i influencerów. Badanie potwierdziło, że celebryci często stosują zwięzłe formy językowe, skrótowce, slangi oraz elementy hybrydowe, co wpływa na dynamikę interakcji z ich odbiorcami. W szczególności wielokodowość i ekonomizacja treści okazały się skutecznymi narzędziami angażowania odbiorców, a analiza wyników potwierdziła kluczową rolę technologii i algorytmów platformy Facebook w kształtowaniu komunikacji.

Zakończenie pracy obejmuje podsumowanie wniosków z przeprowadzonych badań oraz wskazówki na przyszłość dla innych badaczy zajmujących się mediolingwistyką i komunikacją

cyfrową. Główne wnioski pracy wskazują na dynamiczny charakter języka w mediach społecznościowych, który ewoluuje pod wpływem technologii i potrzeb użytkowników. Hybrydalność językowa, gry językowe oraz wartościowe wymuszanie odgrywają istotną rolę w kształtowaniu przekazów i angażowaniu odbiorców. Wnioski z pracy sugerują również, że dynamiczne zmiany w komunikacji na platformach społecznościowych są wynikiem zarówno adaptacji celebrytów do nowych technologii, jak i rosnącej roli skrótowości oraz hybrydalnych form językowych. Praca stanowi cenny wkład w rozwój badań nad językiem cyfrowym, wskazując na potrzebę dalszych badań nad wpływem technologii na ewolucję form językowych w mediach społecznościowych.